

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
 Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 19 August st. v.

De Transilvania par atât de preocupăți compatrioții maghiari, încât, după cele cetite în ziarele lor, parcă și când visează nu pot visa despre alte lucruri, decât despre Transilvania.

Că sînt preocupați de o țeară cum este Transilvania nu ar fi nici mirare nici păcat. Transilvania, este o țeară interesantă din mai multe puncte de vedere. Prin urmare, dacă nu s'ar preocupa de dînsa compatrioții maghiari ar dovedi, că nu sînt capabili de a-i cuprinde importanța.

Transilvania în adevăr, după situațiunea ei, după firea ei muntoasă, după capabilitatea ei în producțiune și după populațiunea ei este una dintre țările cele mai interesante din Sud-Ostul Europei.

Ar trebui să ne mirăm când am vedea, că compatrioții maghiari nu se preocupă de Transilvania, ci dovedesc nepăsare față de dînsa.

Ne supără însă cu toate aceste un lucru și ne supără foarte rău. Compatrioții maghiari dovedesc, prin aceea ce vorbesc și scriu despre Transilvania, că simt importanța acestei țări; însă dovedesc totodată, că nu știu și nu cuprind de ce și pentru-ce e bună importanța unui petec de loc cum este Transilvania. Și pentru-ca se dovedească până la evidență ignoranța aceasta, ei nu țin de loc cont despre popoarele ce locuiesc în țeara aceasta și despre organismele sociale, care o înconjură. Ei au în vedere numai visul lor: de a vedea Transilvania cum dorește a vedea și Țeara-Ungurească cu Bănat cu tot, maghiarizate până la omul cel din urmă. Ei se vede că cred, că întru aceasta s'ar concentra toată fericirea nu numai a lor, ci a Europei, a lumii întregi. Visului acestuia își jertfesc ei mai toată cugetarea și activitatea lor.

În ferbințele, care i-a apucat pentru ideea aceasta „sublimă“, trec preste Ro-

mânii și preste Sașii din Transilvania, cum trece cineva cu buretele preste nise cifre scrise cu cretă albă pe o tablă neagră.

Bărbați de ai guvernului vorbesc și scriu despre importanța Săcilor din Transilvania, despre prefacerea acestora într'un popor industrial, speculând apoi, se înțelege în fantasia lor, cum prin industria acestui popor se sugruma, sau se contopească popoarele celelalte în Maghiari.

În fantasie și chiar și pe hârtie se pot multe. Cu cât se poate însă în fantasie și pe hârtie nu poți hrani nici un pui de găină, cu atât mai puțin poți construi țări și staturi așa numai după pofta inimii.

Interesul sau preocupațiunea compatrioților maghiari pentru Transilvania, după-cum se manifestează până acum, este greșită și ar fi trist nu numai pentru Transilvania, nu numai pentru Ungaria, ci poate pentru Orientul Europei întreg, dacă preocupațiunea lor ar pute ajunge la valoare practică. O catastrofă ca cea dela Mohaciu în secolul al XVI ar fi posibilă și în secolul al XIX și poate că aceasta cu urmări mai funeste decât aceea.

Compatrioții maghiari ar trebui să fie cu minte. Să se preocupe de Transilvania, însă nu în sensul lor, care este cel mai egoistic.

Românii și Sașii, ori și câte vor spune compatrioții maghiari din gură prin întrunirile lor și vor scrie prin ziarele sale, nu vor simți nici odată gustul de a renunța la existența proprie de dragul maghiarizării.

Transilvania așa dară, căreia compatrioții maghiari îi dă mîna dreaptă a Ungariei, ear' noi cetatea civilizațiunii contra barbarismului, să fie obiect de preocupațiune, și încă nu numai pentru Maghiari, dar și pentru Nemaghiari. Preocupațiunea însă se nu aibă tendența de a ucide un milion și patru sute de mii de oameni din Transilvania, ci de a-i sprigini și întări, pentru-ca la vreme de necaz să o poată apăra.

Căci nu mai este o descoperire nouă, Transilvania are în evenimentele cele mai apropiate să reprezente, nu numai „mîna dreaptă“ a Ungariei, ci interesele civilizațiunii față cu barbarismul.

Și când lumea civilizată va fi pusă în pozițiunea critică, de a alege între interesele civilizațiunii și ale maghiarismului, vor înțelege și compatrioții maghiari, că vor începe și alții a se interesa de Transilvania. Ear' acei alții aflându-ne în ceartă unii pentru aspirațiuni egoistice și alții pentru apărarea existenței, vor arăta o preocupațiune pentru Transilvania, care s'ar pute să nu ne placă nici nouă, dar' de sigur nici compatrioților maghiari.

Revistă politică.

Sibiu, 19 August st. v.

Afacerile bulgare nici în afară nici în lăuntru nu se lămuresc. Sciri so-site mai în urmă din Sofia anunță, că criza internă ar fi definitiv înlăturată, dacă Stambuloff s'ar hotărî să primească formarea cabinetului. Se crede, că noul cabinet până în momentele, când scriem aceste va fi format, nu însă cu Stambuloff, ci cu Tonceff în frunte. Stambuloff are însă să fie inspiratorul noului cabinet și pentru a ajuta la formarea lui a venit în Sofia. Altă scire spune pozitiv, că Stambuloff a primit formarea cabinetului; cu un cuvînt nimica sigur nu putem încă să în care chip se va rezolva cesiunea ministerului, cu care prințul Ferdinand are să guverneze Bulgaria.

Relațiunile între noul principe și armata bulgară, după-cum i-se comunică lui „Pol. Korr.“, încep a se lămuri, deși nu poate fi încă vorba despre o consolidare sigură și tare. Căci noul principe în contactul său cu ofierii bulgari este silit să-și impună o rezervă cu mult mai mare decât antecesorul său, ceea-ce este de sine înțeles, dacă considerăm, că mulți dintre ofierii compromiși s'au reîntors în armata bulgară, care și de altminteală în urma înaintării elementelor mai tinere și în urma multelor influențe demoralizatoare, căror a fost su-

pusă neîntrerupt în timpul cât a fost lăsată de sine, fac necesar un regiment mai riguros. Dar' acest regiment mai riguros dă prilegiu la comparațiuni între prezent și trecut, ceea-ce este în defavorul noului șef al armatei.

„Pol. Korr.“ publică acum o parte mai detaliată din discursul metropolitului Clement cîntă principele Ferdinand, care sună astfel:

„Cuvintele, pe care Tu le-ai rostit în fața lumii întregi: că nu ne este permis să uităm cătă recunoștință dătoresc poporul bulgar Rusiei și: că Tu în Bulgaria vei avea totdeauna Rusia înaintea ochilor, — aceste înțelepte cuvinte sînt eșite din adîncul sufletului poporului bulgar, și în adevăr, principe, cum ar pute uita cândva Bulgarii, ce a făcut Rusia pentru ei? Nici când nu vor uita Bulgarii, că dacă astăzi se bucură de libertate și independență, dacă sînt scăpați din sclăvia de 500 ani, aceasta este a se mulțumi șiroaelor de sânge, pe cari fiii Rusiei le-au vîrsat și nenumăratelor jertfe, pe care Rusia nu le-a cruțat pentru Bulgaria. Poporul bulgar este convins, o principe, că libertatea și independența sa, cumpărate cu jertfe rusești numai așa se vor pute susține, tronul bulgar numai așa se va pute consolida, numai atunci vom ajunge la gloria coroanei bulgare, la progres, la desvoltare, la un viitor senin, dacă vom închide abisul, care s'a deschis din întîmplare și preste voia poporului între eliberatori și eliberați. Intimitatea naturală a relațiunilor între două popoare surori, dintre care unul i-a vîrsat sângele pentru celalalt trebuie restituită; trebuie recăștigată iubirea și încrederea puterii salvatoare și a marelui ei monarch! Aceasta este dorința cea mai ferbinte a poporului bulgar, convingerea lui cea mai adîncă, credința lui înrădăcinată.“

Relativ la atitudinea noului principe față cu Bulgarii, se scrie, că Stambuloff i-ar fi dat sfatul, să înlocuească pe străinii din giurul său, cu Bulgari, căci poporul bulgar vede cu ochi galeși pe principele său încongiurat numai de străini. Principele poate mai ușor afla între Bulgarii persoane apte de a fi secretari și adjutanți, căci aceste cunosc mai bine decât străinii persoanele și raporturile bulgare.

Poarta otomană de prezent își dă silința de a sonda cabinetele europene cu privire la atitudinea lor în cas, când Rusia ar trimite pe generalul

Foiața „Tribunei“.

Mica Fadeta.

De George Sand.

(Urmare.)

— Tu găsești, că locul acesta nu e de loc plăcut, — răspunse ea, — fiindcă voi oamenii bogați sînteți pretențioși. Vă trebuie pașițe frumoasă, pentru-ca să ședeți afară, și puteți să vă alegeți în livezile și în grădinile voastre cele mai frumoase locuri și cea mai bună umbră. Aceia însă, care n'au nici un avut al lor, nu cer prea multe dela bunul Dumnezeu, și se mulțumesc cu peatra ce le cade la îndemînă drept căpătîiu. Spiniți nu sgarie picioarele lor, și ori unde se află, ei nu scapă din vedere nimic din ceea-ce e frumos și ademenitor pe cer și pe pămînt. Nu este, Landry, nici un loc urit pentru cei-ce cunosc bunătatea și farmecul lucrurilor făcute de Dumnezeu. Vezi, eu știu, fără-ca să fiu fermecătoare, la ce sînt bune cele mai neînsemnate ierburi, pe care tu le calci în picioare. Și fiindcă știu ce întrebunțare se poate face din ele, eu mă uit la ele și nu 'mi-e silă nici de mirosul, nici de înfățișarea lor. Ți-le spun aceste, Landry, pentru-ca să te fac numai decât să înțelegi un alt lucru, care se rapoartă atât la suflătele creștinesci, cât și la florile din grădini, ori la măriciunile din carieră: asta e, că foarte adese-ori omul desprețuiesc ceea-ce nu pare nici frumos nici bun, și că astfel se lipsesc de ceea-ce este priincios și de mare ajutor.

— Nu te înțeleg bine ce vrei să dîci, — grăi Landry, aședîndu-se lîngă ea. Ei rămaseră apoi un timp oare-care tăcuți, fiindcă mica Fadeta își simțea capul plin de idei necunoscute lui Landry; ear' el, cu toate că era cam nedumerit în el, nu se putea stăpîni să nu asculte cu plăcere pe această copilă; căci în viața lui nu auzise o voce atât de blîndă și nise cuvinte atât de bine potrivite cum erau acum cuvintele și vocea Fadetei.

— Ascultă, Landry, — îi dîse ea, — eu sînt mai vrednică de a fi plînsă decât osîndită; și dacă am păcate față cu mine însămi, n'am avut încă până acum păcate serioase față cu alții, și dacă lumea ar fi dreaptă și rezonabilă, ar avea mai multă luare aminte asupra inimii mele bune, decât asupra figurei mele urite și asupra îmbrăcămîntei mele proaste. La dă-ți puțin seamă, ori află, dacă nu știi, care a fost soartea mea de când mă aflu pe lume. N'am să dîc nimic rău despre biata mea de mună, pe care toți o osîndesc și o acopăr de ocară, cu toate că ea nu se află aici ca să se apere, și fără-ca să o pot apăra eu, care nu știu ce rău a făcut ea, nici ce a putut să o împingă a-l face. Ei bine, lumea e atât de rea, încât maică-mea abia mă părăsise și pe când plîngeam încă amaric după ea, pentru cea mai mică supărare, pe care ceilalți copii o aveau asupra mea, pentru un joc, pentru un lucru de nimic, pe care și-l-ar fi iertat unul altuia, mie îmi aruncau în față vina mamei mele și voiau a mă silă să roșesc pentru ea. Poate-că, fiind în locul meu, o copilă rezonabilă, cum dîci tu, s'ar fi înjosit să tacă, so-

totind că este mai prudent a părăsi cauza mamei sale și a o lăsa pe aceasta ocărită, pentru-ca astfel să fie înșaiși cruțată. Eu însă, uite, eu n'o puteam asta. Era în mine ceva mai tare ca mine. Ori și cum, mamă-mea era muma mea, și ori și cum ar fi ea, o voi mai găsi, ori nu voi mai auzi nici odată vorbindu-se de ea, o voi iubi totdeauna din toată inima. Astfel, când lumea îmi dîce copilă de pribeagă, ori de vivandieră, eu mă umplu de mînie, — nu pentru mine, căci știu prea bine, că aceasta nu poate să mă atingă, fiindcă n'am făcut nici un rău; dar' mă mîniu pentru biata aceea de scumpă femeie, pe care sînt datoare a o apăra. Și fiindcă nici nu pot și nici nu știu să o apăr, o răsun spunîndu-le celorlalți adevărurile, pe care le merită, și arătîndu-le, că nu prețuiesc nici ei mai mult ca aceea, asupra căreia aruncă peatră. Eată pentru-ce dîc că sînt curioasă și insolentă și că aflu secretele lor, pentru-ca să le dau pe față. E adevărat, că bunul Dumnezeu m'a făcut curioasă, dacă a fi curios va să dîcă a dori să cunosc lucrurile ascunse. Dacă însă oamenii ar fi fost buni și umani față cu mine, nu 'mi-aș fi dat silința să 'mi satisfac curiozitatea în paguba deapropelui meu. Mulțumirea mea s'ar fi mărginit la cunoscîntele tainelor, pe care le-am aflat dela bunică-mea pentru vindicarea suferințelor trupesci ale omului. Florile, ierburile, pietrele muscele, toate tainele naturii, ar fi fost destulă ocupațiune și destulă mulțumire pentru mine, care atât de bucurios alerg și scrutez. Aș fi putut să fiu viața mea toată singură, fără-ca să 'mi-se urască;

căci cea mai mare plăcere a mea e să umblu prin locuri părăsite și de a mă perde în gânduri asupra mulțimii de lucruri, despre care nu-i aud vorbind pe oamenii ce se cred foarte cu minte și foarte știutori. Dacă am intrat în le-gătură cu oamenii, era pentru-că doriam să le vin într'ajutor cu micile cunoscînțe, pe care 'mi-le am cîștigat, și de care chiar și bunică-mea se folosește, fără-ca să dîcă ceva. Ei bine, în loc de a primi cuvenitele mulțumiri dela copii, pe care i-am lecut de rîni și de boale și că-roră le-am făcut împărțire despre leacurile mele, fără-ca să cer vre-o răsplătă, am fost luată drept o vrăjitoare, și aceia, care veniau să mă roage frumos, când aveau trebuință de mine, îmi dîceau apoi la cea mai apropiată ocaziune prostii.

Asta m'ă înverșuna, și aș fi putut să le fac mult rău, căci dacă multe știu spre a face bine, știu să fac și rău; cu toate aceste nu m'am folosit nici odată de știința mea; nu cunosc răutatea de inimă, și dacă mă răsun în cuvinte, e fiindcă mă simt ușurată, când spun fără întărire ceea-ce 'mi vine pe limbă și apoi nu mă mai gîndesc și le iert toate după-cum e porunca lui D-zeu.

Cât pentru vorba, că nu sînt cu băgare de seamă nici la persoana, nici la purtările mele, asta putea să-i arete ori-și-ori, că nu sînt destul de neubună, ca să mă cred frumoasă, când mă știu atât de urfă, încât nu poate nimeni să se uite la mine. 'Mi-s'a spus aceasta destul de adese-ori, pentru-ca să o știu. Și vedînd, că oamenii sînt de răi și de desprețuitori pentru

Erenroth în Bulgaria. Relativ la aceasta i-se comunică diarului „Die Presse” din Constantinopol, că Austro-Ungaria ar fi declarat în urma ultimei note turcesci, că ea nu poate aproba numirea lui Erenroth de singur regent al Bulgariei, de ce vreme această măsură este diametral opusă tractatului de Berlin. Anglia și Italia împărtășesc punctul de vedere al Austro-Ungariei, pe când Franța și Germania se arată favorabile proiectului rusesc. La consiliul Austro-Ungariei Poarta ar fi recercat pe Rusia, să propună o rezoluție mai practică. Se dăce, că Italia ar fi recomandat Porții, ca pentru terminarea crizei să sancționeze alegerea prințului Ferdinand, ear' după aceea puterile să iee măsuri pentru susținerea tractatelor. Anglia și Austro-Ungaria se dăce, că spriginesc propunerea Italiei.

Prințul Victor Napoleon se pare, că în serios este hotărât a începe ear' agitațiunea bonapartistă. El a comunicat unui raportor din Bruxella, unde petrece de present, planurile sale. Prințul voește să-și reorganizeze partidul pentru a ajunge la scopul seu, care este: restaurarea Franciei prin reîntemeierea imperului. El a declarat, că nu mai vrea să scie despre așa-numita *Union conservatrice*, căci în aceasta până acuma roialistii au exploatat numai pe imperialisti. „Roialismul are bani”, dăce el, „ear' noi nu avem. Avem însă soldați credincioși și devotați, ceea-ce este mai de preț decât banii”. Din această declarație se vede, că aspirantul bonapartist prin reorganizarea partidului seu înțelege și punerea acestuia sub contribuție, pentru-ca în modul acesta să-și câștige mijloacele de agitație, cari îi lipsesc.

Din Albania anunță guvernul Tahirpașa, că ostilitățile Muntenegrinilor contra Albanezilor au început eară. În urma raportului guvernului seu, guvernul otoman a recercat pe guvernul muntenegrin să iee măsuri severe, ca Muntenegrinii să nu mai treacă pe teritoriul turcesc.

Guvernul danez, după-cum se telegrafează din Copenhaga, este în posesiunea celor mai liniștitoare asigurări, că guvernul german stă departe de articoli în dreptăți de unele diare germane contra Danemarcei.

În urma acestor asigurări și diarele oficioase daneze declară, că lucrările de fortificațiune din Danemarca n'au nici o importanță și că Germania n'are nici un motiv de a presupune, că Danemarca va lua vre-o atitudine dușmănoasă față cu Germania sau va da privilegiu dușmanilor Germaniei să conteze la ajutor danez în contra ei.

ceea-ce D-șeu a împărțit în rău, era pentru mine o mulțumire de a le displice altora, mângâindu-mă cu gândul, că chipul meu nu era întra nimic respingător pentru bunul Dumnezeu și pentru ângerul meu păzitor, care nu mă vor mostra pentru el mai mult decât mă plâng eu înșami. Și de aceea nici că sînt dintre cei-ce dăce: Eată o omidă, o fință scărboasă! — ah, cât e de urită! haid s'o strivim! Eu nu strivesc bieteale făpturi ale lui Dumnezeu, și dacă omida cade în apă, eu îi arunc o frunză, ca să o scap.

Din cauza aceasta îmi dăce, că iubesc jivinele rele și că sînt vrăjitoare, căci nu-mi place să chinuiesc o broască, să scot picioarele unei gânganii ori să pironesc un lilac viu pe trunchiul unui copac. Biată fință, îi dăce eu, dacă ar trebui să omorîm tot ceea-ce e urît — apoi nici eu n'as avé dreptul de a trăi! (Va urma.)

La desvelirea statuei lui Ovidiu.

La Constanța, vechiul Tomi, s'a desvelit statua, ridicată prin stăruințele d-lui Remus Opreanu, marelui poet al Romei, care a murit exilat pe aceste coaste barbare.

Cine a fost Ovidiu? se vor întreba mulți din cei-ce aud de astă sîrbătoare, pe care s'a dus să o prezideze însuși dl Sturdza, ministrul de instrucție al României.

Ori-cine a făcut studii clasice, ori a avut ocaziunea să asculte la drama lui Alexandri, va scî cine a fost Ovidiu. Pentru cei-ce nu sciu, dăm aici după „România liberă” câteva linii din figura vestitului poet străbun.

Din Calcuta se telegrafează, că în Nordul Afganistanului a erupt ear' o revoltă. Multe familii se refugiază în India.

Cronică.

Comisari civili la manevrele dela Deva au fost numiți: pentru corpul de armată 12 folsolăbirăul din Deva, Bela Baresay; ear' pentru corpul de armată 7, deputatul dietal, contele Ludovic Horvath-Tholdi.

Înscrierile la universitățile din Budapesta și Cluj pentru I. semestru al anului scolastic 1887/88 se vor începe cu 1 Septemvrie n. La universitatea din Budapesta, înscrierile se pot face până în 12 Septemvrie. Din 13—16 Septemvrie se pot face înscrieri numai cu concesiunea decanului, din 16—24 numai cu concesiunea rectorului, ear' din 24 Septemvrie până în 2 Octomvrie numai cu concesiunea ministrului pentru instrucțiune. — La universitatea din Cluj încă se pot face înscrieri până în 12 Septemvrie. Înscrieri ulterioare se mai pot face și mai departe, până în 23 Septemvrie, însă numai în urma unei cereri instruite după prescrie.

S'a perdut aseară 1 joujou de brăcete în forma unei monete sf. George, din strada Șevis până pe promenadă sub arinii din fața spităului militar c. r. Afătorul obiectului este rugat, a-l preda la administrațiunea diarului nostru.

Congres internațional pentru igiena și demografie. Este cunoscut, că congresul internațional pentru igienă și demografie, est-an se va ține la Viena. Acum s'au statorit și punctele cele mai valoroase ale programului, în urma cărora, principele de coroană Rudolf, fiind protectorul congresului îl va deschide în 26 Septemvrie n. în numele Maiestății Sale a Monarhului. În 28 Septemvrie n. principele de coroană va primi pe oaspeții congresului în Burg-ul din Viena. Numărul participanților la acest congres va fi mai mare ca la alte congrese de felul acesta. Vre-o 1400 de membri ai congresului s'au anunțat până acum că vor lua parte, între aceștia se află reprezentanți ai diarelor, savanți, reprezentanți trimiși de corporațiuni etc. Afară de aceștia vor mai lua parte la congres vre-o 100 de trimiși oficiali din partea guvernelor străine.

Din Roma sosesc scirea, că în cercurile medicilor de acolo se fac mari pregătiri pentru participarea la congresul igienic din Viena. Italia va fi reprezentată prin 25 delegați.

Lume multă la Sinaia. „Voinței Naționale” i-se scrie, că Sâmbăta și Dumineca trecută numărul persoanelor, care au vizitat Sinaia, s'a ridicat la 7000. Mai multe trenuri de plăcere au circulat pe linie în aceste două zile de sîrbătoare.

Expozițiunea din Craiova s'a deschis în 15 (27) l. c. Episcopul Ghenadie, protoreul și clerul dela Madona-Dudu, au luat parte la serviciul divin, prin care s'a adus Mărire Domnului pentru reușita expozițiunii și a celor cari s'au ostenit la facerea ei. Dl C. G. Peșacov, locoșitorul de primar al Craiovei, comitetul de inițiativă pentru facerea expozițiunii în cap cu președintele seu dl N. P. Romanescu, și societatea cooperativă români în cap cu președintele lor, dl D. Butulescu, precum și un număr public cu șefii armatei din garnisoană, au luat parte la frumoasa solemnitate pentru deschiderea expozițiunii.

„Românul” spune, că expozițiunea e așa frumoasă, cum nu a fost alta în țeară; și aceasta,

Ovidiu.

Om și opera lui.

Nimeni altul decât Ovidiu n'a fost omul timpului seu; este tipul acelor spirite, cari se deschid față cu toate influențele momentului, și dau înapoi îndată ceea-ce au primit, aproape tot așa cum au prins impresia.

De obicei nu închipuim poetul singuratic mai aproape de cer și departe de oameni, căutând totdeauna piscurile înalte. Dacă Ovidiu ar fi fost dus pe aceste înălțimi, ar fi murit de urît. În locul aerului de pe vîrfuri, tare și curat, el prefera atmosfera caldă a saloanelor; în locul splendei soarelui ce răsare, blânde lumini ale lampelor spânzurate de-asupra bancheturilor și petrecerilor. Aceasta trebuie să stabilim bine înainte de a judeca pe Ovidiu. Severitatea în acest cas ar fi nedreaptă și ar atinge ridicolul. Trebuie să luăm pe oameni după măsura lor, și să nu cerem paserilor dragălașe de prin colivii noastre ochiul de foc și aripa puternică a vulturului.

Dacă n'ar fi fost exilat, istoria vieții lui Ovidiu s'ar fi putut scrie în două vorbe: — a fost amoresat și a făcut versuri. Dacă aș scim ceva mai mult despre dînsul, apoi tot lui datorăm. Era expansiv, și totul îi servia ca material de poezie. Ne spune dar', că este născut la Sulmona, oraș al Pelignilor, în anul când „mură de aceeași moarte cei doi consuli” (Hirtiu și Pansa, în 711), că familia lui era bogată și că aparținea ordinului cavalerilor. Adus de timpuriu la Roma, urmă lecțiunile gramaticilor și retorilor la modă și, ca să placă tatălui seu, se pregăti să intre în viața publică. A fost, în

grație comitetului de inițiativă din Craiova cum și d-lui Butulescu, președintele societății cooperativă, cari împreună au lucrat și n'au cruțat nici bani, nici osteneli pentru a face ca să poată reuși expozițiunea.

Refugiații bulgari din Rusia, în frunte cu fostul funcționar de postă Adșieff și spriginiți fiind de comitetele slave din Odesa, au plănuțt incenarea unei revolte în Bulgaria. În scopul acesta ei au plecat în Sîrbia, de unde cred că vor pute străbate mai ușor în Bulgaria și a incenarea revolte.

Congresul internațional al astronomilor s'a deschis în 29 August n. în Kiel. President a fost ales Auwers (Berlin). La acest congres sînt reprezentate: Austria, Franța, Suedia și America.

Un nesucces al lui Pasteur. Se raportează din Londra: În 31 Ianuarie a. c. o vulpe, carea s'a constatat a fi fost turbată, a mușcat pe lordul Doneraile și pe surugiu seu. Amândoi au grăbit la Pasteur și mai multe săptămîni s'au supus operațiunilor savantului francez, în urma cărora dîșii au rămas deplin sănătoși și n'au simțit nici un fel de indispozițiune. În zilele trecute însă, lordul Doneraile a început să fie neliniștit și simția mereu oare cari tulburări, pe cari dînsul le credea de simptomele turbării. Imediat cheamă pe medicul Dr. Hobart, care constatază, că Doneraile pătimește de — boală de apă. Se arată puțină speranță pentru mîntuirea nenorocitului. Surugiul, care e cu mult mai tînăr decît lordul, până astăzi n'a simțit nici un efect al mușcăturii.

Identitatea celor căduți în luptă a dat naștere multor nefericiri, mai cu seamă după lupte mari, când cadavrele se aruncă cu grămada într'un singur mormînt. Se scie, că familiile rămase după cei morți au pătimit de multe ori în dreptul lor de ereditate, pentru-că nu s'a putut recunoaște identitatea persoanelor căduțe. În viitor aceste cazuri nu se vor repeta, deoarece fiecare soldat și oficer va purta în cas de răboiu o capsulă de alamă și în ea o foaie de legitimare, pe care vor fi descrise toate personalitățile soldatului. Regulamentul pretinde, că toate foile de legitimare ale soldaților căduți pe câmpul de bătaie au să se adune, înainte de ce s'ar îngropa soldații, prin un detașament anume compus spre acest scop și comandat de un oficer sau sub-oficer. Acest oficer comandant e dator să însemne pe lăturea din dos a foaiei de legitimare locul și ziua îngropării soldaților; pre lângă subscrierea oficerului e de lipsă și a doua subscriere a unui martor. Foile se vor trimite apoi la comanda brigadei, ca să se poată îndeplini cele de împlini. E de observat, că foile de legitimare se adună toate de pe câmpul de bătaie, fie acele ale amicilor, fie ale dușmanilor; aceste din urmă se expediază în castelele contrare, ca să ajungă la locurile lor.

Papa ca unchiu. O nepoată a Papei, conțesa Pecci, se va căsători în curînd cu contele Michele Moroni, ear' Papa va da nepoatei sale o zestre de 200.000 lire. Și contele va fi căpătuit. El va primi o funcție oareș-care în cancelaria Papei, și ca remunerație va trage la lună o leafă de 500 lire.

Bibliografie. Die Tzigaja-Race, ihre Eigenschaften und ihre wirthschaftliche Nutzbarkeit. Inaugural-Dissertation der hohen philosophischen Facultät der vereinigten Friedrichs-Universität Halle-Wittenberg zur Erlangung der Doctorwürde vorgelegt von George Maior aus Rumänien. — Halle a. S., 1887.

— „Revista armatei”. Ese de două-ori pe lună. Bucuresci, 1—15 August 1887. Anul V.

adevăr, triumvir, centumvir, și decemvir, nume vechi, funcțiuni nouă; dar' respectul filial și curagiul nu i-se întinse mai departe. Senatul era să-l primească, dar' el fugia de griji și nu era ros de ambițiune. Părăsesce dar' forul, tribunalele, jurisconsultii, și umblă după prietenia poezilor. Abia înlăni pe Virgil, cunoscu puțin pe Oraziu, fii prieten cu Propertiu; Tibul a murit prea de timpuriu ca să-l fi putut cunoaște de aproape. Abia în vîrstă de 20 de ani, Ovidiu e prețuit și căutat. În zadar tatăl seu îi spune, că „Musele n'au îmbogățit nici odată pe adoratorii lor, că însuși Omer a murit fără să lase nici o avere”. — Ovidiu nu-l putu asculta. Nu putea scrie în prosă, versurile născu de la sine sub condeiul lui, supunându-se singure la măsură; „tot ce voia să spună, se transforma în vers”. Și așa era; nici nu găsim un alt exemplu de asemenea înlesnire, care ajunge a fi o adevărată tiranie, și din acel minut nu mai putu fi bun de altceva decît de poet. Chiar Seneca, retorul care-l cunoscu în timpul când urma lecțiile lui Arellius Fuscus și ale lui Porcius Latro, ne spune, că de pe atunci vorbirea lui era numai versuri sfîrșimate.

Ovidiu trăi 25 de ani acest traiu lumesec, care-i era scump, iubit, căutat de toți, cetindu-și versurile în adunări, unde era aplaudat, gustând plăcerile, pe care le oferia atîlci societatea romană, al cărei reprezentant strălucit era el mai mult ca ori-care altul, — când deodată fu exilat de August la Tomi, în țeara Geților, la marginile imperului. Care a fost cauza acestei pedepse? Spre rîul lui August, lumea o caută încă!

Nr. 15. Sumar: I. Revista de 15 zile: Noi membri. — Dorobanții nostri. Bulgaria, Belgia. — II. Studii: Personalul administrațiunii militare, de C. V. M. Cestiunea înaintării și recrutării oficerilor de rezervă, de Locot. I. D. Toplicescu. — Apărarea coastelor, de Scevola. — Trupe organizate pentru micul răboiu, de S.-Lt. Oproiu. — III. Varietăți: Propuneri și observațiuni. — Noutăți din străinătate. — Bibliografie.

Raportul

comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” despre activitatea sa în decursul anului 1886.

(Urmare și fine.)

III.

Privitor la administrarea averii Asociațiunii amintim, că începînd cu anul 1886 s'a pus în lucrare o nouă contabilitate și un nou mod de rațiocinii la cassa Asociațiunii, care are evidență la toate titlurile bugetului și controla corăspunătoare.

Tot cu privire la administrare amintim, că după-ce taxele de membri chiar și cu modul circumscris în normativul pentru incassarea acelor adto 31 Octomvrie 1884, aprobat de adunarea generală din Gherla dela 1885 au intrat neșpus de greu, comitetul considerînd mulțimea cererilor și pretențiunilor câte se fac din mijlocul publicului către Asociațiune respective cătră cassa prea modestă pe an ce merge în proporțiune crescîndă, a acceptat dela începutul anului curent, modalitatea de a se incassa prin mandate postale, precum se fac și de către alte institute, societăți și reuniuni în țeară și în afară.

Practicabilitatea sau nepracticabilitatea acestei dispozițiuni, fiind lucrul acum în curgere se va pute constata cu siguranță numai în viitor; atata putem anticipa, că — după cât s'a putut experia în scurtul timp de când este pusă în lucrare, noua modalitate de incassarea taxelor, promite un rezultat cu mult mai favorabil decît dispozițiunile anterioare în direcțiunea aceasta.

Din rațiociniul ce se prezintă pentru anul administrativ 1886 rezultă, că la venite posițiile bugetare: taxe dela membri, preliminate cu 2000 fl., au realizat cu 1221 fl. 91 cr. mai mult.

Pe de altă parte însă interesele după efecte publice, preliminate cu 1459 au dat cu 472 fl. 16 cr. mai puțin, aceasta din motiv, că pentru acoperirea sumelor recerute pentru adaptările făcute la casa Asociațiunii și a sumelor recerute pentru plățirea ratelor arhitectului pentru zidirea scoalei, comitetul s'a văduțt necesitat a face un împrumut la fondul Asociațiunii, procurînd sumele recerute prin vîndarea de efecte de ale numitului fond, care se țin în evidență ca împrumut dat scoalei de fete, apoi suma preliminară pentru taxele de administrație cu 160 fl. 91 cr. a rămas cu 31 fl. 30 cr. mai jos decît preliminarul, de asemenea a rămas mai jos decît preliminarul cu 72 fl. și suma preliminară cu 100 fl. pentru prenumerațiuni la „Transilvania” și la chiri, în loc de 1472 fl. preliminară s'au realizat cu 566 fl. 44 cr. mai puțin, din cauză, că mai multe localități, ce mai nainte erau închiriate, au trebuit să fie despartite în favoarea executării reparaturilor și adaptărilor.

În rubrica speselor s'a spesat mai puțin la posiția „Trebuințe neprevăduțe” cu 53 fl. 41 cr., la contribuțiune și spese diverse cu 41 fl. 83 cr., la reparatură măruntă cu 143 fl. 52., la spese de tipar pentru foaia „Transilvania” cu 433 fl. 85 cr. (care s'au rezervat însă pentru an. 1887); la dotațiunea bibliotecii cu 191 fl. 04 cr., la stipendiile pentru studenți dela scoalele reale cu 100 fl., la stipendiile pentru studenți dela scoalele comerciale cu 50 fl., la stipendiile pentru ascultătoare de pedagogie cu 100 florini, preste tot dară mai puțin cu 1113 fl. 65 cr. v. a.

Poetul protestă până la moarte în contra asprimei imperiale, și nu se recunosc vinovat decît de imprudentă, și — adaugă — chiar de imprudentă fără voie: „Ochii mei — dăce el — au văduțt fără voie o crimă; eată pentru-ce sînt pedepsit; cătă vina mea e că am avut ochi.” Si în altă parte: „de ce am văduțt? de ce ochii mei au fost vinovați? de ce, fără să vreau, am cunoscut o crimă?” Ce să fi văduțt el oare? A fost, probabil, martor, dacă nu complice la desordinile Iuliei, nepoata lui August, care, chiar în acel an, a fost descoperită adulteră și exilată. Ovidiu recunoaște însă, că August a pedepsit însuși o ofensă personală, după-cum avea dreptul (*ultus es offensas, ut decet, ipse tuas*). Poate că pe lîngă scandalurile casei imperiale, s'au mai amestecat și intrigile de ambițiune. Livia și fiul său Tiberiu, erau capabili de ori-ce; deja făcuseră să fie exilat Agrippa Postumus, nepot împăratului, pe care îndată puseră de-l sugrumară. Poate că Ovidiu a fost învîluit într'o lovitură de stat în familie. Ori-cum ar fi, ca să poată ascunde mai bine motivele adevărate ale pedepsei, August scoase din bibliotecile publice operele poetului, care desonorau, fără îndoială, literatura; — o ipocrisie mai mult, care n'a înșelat pe nimeni.

Pricepe ori-cine, că Ovidiu n'a suferit cu curagiul o asemenea disgrăție. Un om ca el nu putea trăi decît la Roma. Obosi cu plîngerile și cu rugăciunile pe August și pe amicii sei: împăratul însă muri fără să fi iertat. Urcarea lui Tiberiu pe tron luă lui Ovidiu ori-ce speranță; de aci înainte se mărginesc a cere un loc de exil mai puțin riguros, dar' nu-l putu obține.

Starea averii Asociațiunii a fost, conform rațiociniului la 31 Decembrie 1886 109.597 fl. 98 cr., adică cu 9213 fl. 18 cr. mai mult decât în anul precedent.

Întreaga avere administrată de comitetul Asociațiunii a fost la același termen 123.918 fl. 64 cr., mai mult ca în anul precedent cu 9608 fl. 11 cruce.

Suma depozitelor s'a urcat cu 31 Decembrie 1886 la 3846 fl. 26 cr.

Comisiunea însărcinată cu revisuirea rațiociniului l'a aflat exact și în conformitate cu registrele și documentele justificative.

Scontrările făcute au constatat la cassa Asociațiunii toate în bună ordine.

La cele expuse cu privire la rațiociniul adaugem, că în decursul anului 1886 au intrat la cassa Asociațiunii 100 fl. din lăsamântul lui Teodor Moldovan Buca din Mediaș.

De asemenea s'a trimis comitetului Asociațiunii prin zelosul membru, avocatul A. Cosma din Supur din lăsamântul lui I. Conțiu din Ghiurcut, o sumă de 600 fl. v. a., care până la regularea fundațiunii se administrează în deposit fructificator.

S'a transpus mai departe acestui comitet prin d-nii Basiliu Groze și Danila Sânjon din Maier cu datul 28 Februarie 1886 o parie a testamentului reposatului Gregoriu Hangea din Maier, fost c. r. cancelist în pensiune cu datul 21 Februarie 1886 și un codicil la acest testament, în puterea cărora din rămasul reposatului se lasă în administrațiunea Asociațiunii transilvane suma de 1000 fl. depuși în cassa de păstrare „Aurora” din Năsăud, pentru înființarea unui fond de stipendii cu numele Gregoriu Hangea după moartea soției sale, și 50 fl. v. a. în favorul fondului academiei române de drepturi.

Cât pentru suma din urmă se dispune în codicil, ca ea să se folosească ca un mic temei pentru înființarea unei reuniuni române de sodali, sau de industrie preste tot, sau să se dea ca ajutor unei asemenea reuniuni existente.

Cu privire la suma de 1000 fl. depusă la cassa de păstrare „Aurora” s'a dispus vicular, având a se plăti vîduvei, pe cât timp va fi în viață dela cassa numitului instituit numai interesele după acel capital.

În legătură cu rațiociniul pro 1886 prezentăm proiectul de buget pro 1888. 2/3. Acesta arată la venite suma de 4512 fl. 40 cr., între care sumele mai considerabile sînt 2500 fl. taxe dela membrii și 1450 fl. chirii dela casa din strada morii nr. 8.

La spese suma totală, după reducerea în înțelesul dispozițiunii adunării generale anterioare a stipendiilor devenite vacante și prin reducerea poziției la spese cu realități, contribuțiune, reparaturi mărute și diverse este 2950 fl.

Membri ai Asociațiunii pro 1886 au fost:

- a) fundatori 76;
- b) ordinari pe viață 108;
- c) ordinari cu taxe anuale 582.

Între aceștia se află și cei însemnați în lista alăturată 3/4. ca însemnați dela adunarea generală din Alba-Iulia încoace până la finea anului 1886 și dela 1 Ianuarie 1887 până la această adunare generală.

Dintre membrii Asociațiunii au răposat în decursul anului 1886 și până la prezenta adunare generală cei însemnați în lista alăturată 4/5.

IV.

Biblioteca Asociațiunii cu finea anului 1886 a consistat din 5828 tomuri, cu 98 tomuri mai mult decât în anul precedent, un spor provenit din donațiuni și înțrări în schimb, dela Academia română din București, dela Academia de științe din Budapesta, dela Universitatea sâsească din Sibiu, dela Academia de științe din Viena, dela societatea „Verein für Siebenbürg. Landeskunde” în Sibiu, dela biblioteca națională din Florența și Roma, dela societatea geografică ro-

mână din București, dela dl Meitani din București etc.

Dintre scrierile periodice au încurs gratuit: „Telegraful Român”, „Gazeta Transilvaniei”, „Luminătorul”, „Familia”, „Amicul Familiei”, „Gazeta Săteanului”, „Românische Revue”, „Biserica ortodoxă română”, „Gazeta poporului”, „Scoala și Familia”, „Meseriașul român”, ear „Literarisches Centralblatt” s'a procurat din suma votată pentru bibliotecă.

Inventarul bibliotecii s'a sporit cu 307 exemplare din „Transilvania” pro 1886 și a scăzut cu 2 colecțiuni de câte un exemplar din organul Asociațiunii dela începutul aparițiunii sale donate bibliotecii dela universitate c. r. din Cernăuți și spitalului Francisc Iosefin din Sibiu.

V.

„Transilvania”, organul Asociațiunii a continuat a se eda și în anul 1886 sub redacțiunea d-lui prim secretar al Asociațiunii.

Ea s'a tipărit în 600 exemplare, din care s'au trimis membrilor ordinari pe viață exemplare 174, la prenumerați 28 exemplare, la despărțiminte 18 exemplare, la bibliotecile scolare și în schimb 45 exemplare, oficiose 8 exemplare.

Aici este locul să observăm, că comitetul conformându-se concludusului adunării generale din Alba-Iulia sesiunea II pet. 39 a dispus, ca cu începere dela 1 Ianuarie a. c. organul Asociațiunii să se trimită gratuit membrilor, cari plătesc taxele regulat.

VI.

Cu privire la despărțimintele Asociațiunii relevăm, ca cele mai active întru promovarea scopurilor Asociațiunii mai tot numai pe cele amintite și în rapoartele anilor trecuți, anumiți: pe al Sibiuului, Brașovului, Dejului, Clujului, Sebeșului, Abrudului, Albei-Iuliei, Blajului, Șimleului, Reghinului și ca de nou reconstruit al Făgărașului.

VII.

Supunând raportul acesta apreiării onoratei adunări generale în legătură cu acelușe:

- a) rațiociniul pro 1886;
 - b) bugetul pro 1888;
 - c) consemnarea membrilor noi însinuati;
 - d) consemnarea celor ajutoarați prin stipendii;
 - e) consemnarea celor repotați dintre membrii Asociațiunii;
- adunarea generală să binevoască:
1. a da comitetului absolut pentru activitatea sa din anul 1886;
 2. a aproba bugetul propus pentru anul 1888;
 3. a declara de membri pe cei consemnați în lista prezentată;
 4. a face amintirea obișnuită pentru membrii repotați, și
 5. a alege pe secretarul comitetului și pe controlorul.

Din sesiunea comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 16 August 1887.

Adunarea generală a învățătorilor români gr.-or. din districtul Deva.

Petroșeni, în 10/22 August 1887.

Adunarea generală a învățătorilor români gr.-or. din districtul Deva s'a ținut în 2, 3, 4 August st. v. a. c. la Petroșeni.

Călătoria la Petroșeni a învățătorilor din cele 5 protopresbiterate ale districtului Deva, s'a întemplat în 1/13 August a. c., când o parte frumoasă a învățătorilor din toate unghiurile comitatului în frunte cu zelosul președinte al reuniunii dl protopresbiter al Devei, Ioan Papiu cu protopresbiterul tractului Hageș, dl Ioan Raș, după o călătorie cu trenul printre munții cei frumoși și prin locurile cele romantice ale aceluș ținut,

pe care a le descrie îmi este imposibil, au sosit seara la 8 oare în Petroșeni.

În numele poporului am fost binevențați prin o vorbire cu cuvinte bine alese și pîntr-un dețoare din partea preotului din Petroșeni dl Avram Stanca, o deosebită plăcere și interes a arătat domnul comerciant Avram Brîndușa prin primirea ce ne-a oferit-o împreună cu d-nii Basiliu Socol, preot în Livezeni; George Șandru, învățător în Petroșeni; P. S. Preda, învățător în Petrița, precum și o mulțime de credincioși de ai noștri.

La stăruința menționaților domni și cu deosebire a zelosului învățător George Șandru, toți învățătorii au fost încuati și provăduți cu cele necesare la credincioșii noștri.

În 14 August a. c. dimineața toți învățătorii au asistat la serviciul divin, unde în fine a urmat un parastas în memoria fericitului Arhiepiscop și Metropolit Andreiu baron de Șaguna, celebrat cu concursul d-lor: protopresbiterul Ioan Raș și preoții Avram Stanca și Basiliu Socol.

După finitul serviciului divin ne-am dus cu toții la școala de stat, locul destinat pentru ținerea ședințelor, unde adunarea generală a anului curent în prezența pretorului, directorului dela școala de stat, ca încredințat comisar din partea inspectorului reg. scol. și a altor domni a fost deschisă prin președintele ordinar cu o cuvîntare aleasă și bine potrivită.

După citirea raportului general al comitetului central despre activitatea sa, sesiunea se încheie anunțându-se următoarea sesiună pe 3 (15) August a. c. la 9 oare a. m.

Obiectele pertractate în sesiunea a II-a au fost: Prelegere practică de I. Cioran din geografie despre „comună”, „cerc”, „comitat”. Prelegerea a succed bine; zelul și diligența arătată mărturisesc un metod bun.

S'au prezentat mai multe exhibite, apoi a urmat alegerea unei comisiuni censurătoare; fiind timpul înaintat sesiunea se ridică și se anunță următoarea la 2 oare p. m.

În sesiunea a III-a s'au pertractat: Operatul d-lui Nicolae Sanzian respective manuscrisul cu subiectul: „Care este cauza, pentru care grădiniile școlarelor nu se sporesc, și pentru ce unii învățători avînd pămînt pentru grădina de școală nu-l cultivă pentru instruirea școlarilor în grădini și ce măsuri ar fi a se lua pentru a se da un avînt mai mare instruirii acestui ram folositor?”

Fiind un obiect prea interesant, s'a discutat mult asupra acestei teme. Tema a fost bine și cu zel lucrată.

A urmat apoi prelegerea respective disertațiunii d-lui Toma Neamț despre: „Cari sînt cauzele, pentru care absențele școlare sînt prea numeroase și prin ce s'ar pute delătura acest inconvenient împedecător în instruirea școlară?”

De absențele școlare toți avem respect și îngrijire! Prin urmare n-ia fost o temă generală. Cu toții ne interesăm, însă sărăcia, împilările, subjugările, despoierile, maltrătarile, nepriceperea și alte obstacole, cărora este expus poporul nostru, ca și în trecut, de astădată ne promit prea puțin rezultat.

Tema a fost lucrată cu diligență și dacă s'ar realiza calea expusă de dl Neamț, sigur că vom ajunge scopul la care tindem.

Sesiunea IV. din 4/16 August. Obiectele au fost: Prelegere practică din învățămîntul intuitiv despre orologiu de Nicolae Sanzian. Dacă este adevărat că învățămîntul intuitiv este baza tuturor disciplinelor școlare, sau că este obiectul fundamental în școala populară — cu tot dreptul afirm, că ni s'a prezentat o icoană sau o cale vrednică de urmărit pentru a câștiga rezultatele dorite.

Penelopa cătră Ulise, Filis cătră Demofon, Enona cătră Paris, Ariana cătră Tesen, etc.; Sabinus s'a încercat să facă apoi răspunsurile eroilor. Această operă e din tinerețea lui Ovidiu; tocmai eșia din școalele de declamațiune; declamă dar' în versuri, pentru-că nu putea în prosă și declamă în cestiuni de amor, pentru-că nu putea în altele.

Doi ani după Arta iubitelui apără *Remedia amoris*. Această operă s'ar pute numi, în stil judiciar, o recidivă. Mai așteptăm Ovidiu ca să de bună credință și foarte serios mijloacele, prin care să se vindecă de o pasiune, care-i muncă viața. Filtrele și farmecele erau atunci la modă. El nu crede într'însele și le condamnă. Ce pune în loc? Munca, acțiunea! La prima vedere pare că n'ar vorbi Ovidiu. Ceva mai mult — trimite pe amantul bolnav la Forum, îl condamnă să studieze legile, pledoarele, merge până a-i ordona să se lupte în contra Parților! Lenevia a pricinuit toate relele. Pentru-ce Egist a fost adulter? Pentru-că a stat la Argos în lenevie în loc de a urma pe Grecii la asediul Troiei. „A făcut ce a putut; a iubit, ca să nu ste de geaba”. În lipsa lucrărilor Forului și răboiului, fă-te cultivator, vîntor; — acesta e singurul mijloc de vindecare. Singurul? Ovidiu nu găsește altul? Ba da, revine ear' la patima lui favorită. Cel mai bun și sigur mijloc de a combate amorul, este tot amorul; să iubesci, pe alt cineva bine înțeles. Eati dar' omeopatia aplicată la rănilor inimii, ear' Ovidiu devenit din nou cântărețul voluptății, singurul rol, care i-se potrivește.

(Va urma.)

Dl Ioan Slavici vorbind despre învățămîntul intuitiv dice: „Învățămîntul în tesă generală trebuie să fie „intuitiv”, pentru-ca să poată „da rezultatele „dorite” și nici că se mai poate „astăzi discuta acest principiu pedagogic, fără-că „să fie socotit drept un ignorant acela, care se încumetă a-l pune în discuțiune”.

Așa dară basat pe regulile fundamentale ne-a arătat și dl Sanzian, că ce folose și ce rezultat are instruirea intuitivă.

Prelegerea, încoronată de un rezultat excelent, a fost bine și cu mulțumită primită din partea adunării.

Georgiu Ghila, preot și învățător a cetit operatul despre: „Industria domestică la Români”.

Dacă este adevărat, că omul, pentru-ca să trăească în lume, trebuie să lucreze, atunci industria domestică are lipsă de perfecțiune. Aceasta a fost, și este idea salutară a domnului Ghila.

Explicările d-sale, precum întreaga prelegere a dovedit și arătat un zel neobosit, un interes de a stîrni în sinul poporului nostru iubirea și plăcerea de a-și pregăti însuși calea dela lipsă pentru sine și a nu risipi banii pe ceea-ce el însuși este în stare a-și face fără multă cheltuială. Operatul fiind prea interesant, adunarea l'a ascultat cu mare atențiune.

Un alt prea interesant obiect a fost disertațiunea „instrucțiunii la crescerea copiilor” de Nicolae Sanzian.

Că părinții au să-și crească copii lor fisece și moralicesce bine este un dor obștesc al omenimei, este o îndatorire nedisputabilă.

Pentru-ca opera să ne fie încoronată cu rezultate bune, dl Sanzian pune înaintea noastră un operat prea prețios.

Basat pe experiență și praxă începe a desvolta marea idee cum trebuie să ne crescem copii.

Calea ni-o dă prin istorioare morale cu o introducere prea nimerită.

Toți învățătorii precum și publicul ascultător fără deosebire de sex ori naționalitate au ascultat cu cea mai mare atențiune pe dl Sanzian.

A urmat apoi raportul comisiunii, care luându-se spre știință, s'a dat absolutul cu mulțumită comitetului central.

A fost și urmeze la ordine alegerea vice-presidentului în respect decedatului George Susman, dar' din respect pentru doliu s'a amînat pentru periodul acesta.

În fine adunarea a exprimat, la propunerea d-lui N. Sanzian, sinceră mulțumită tuturor acolora, cari au concurs la spriginirea învățătorilor și nu au pregetat nici n'au cruțat ostenală ori spese pentru a face, ca să ducem cele mai dulci suveniruri de o primire frățescă.

S'a votat mulțumită în special domnilor: Avram Stanca, Avram Brîndușa, Basiliu Socol, George Șandru precum și familiilor lor.

Prin o cuvîntare potrivită și bine accentuată dl președinte al reuniunii încheie sesiunile generale din ast-an, la care în numele tuturor membrilor G. Ghila îi mulțumim în termeni scurți pentru înțeleapta conducere a acestor sesiune. — Vă mulțumim și vă salutăm respectuos, fraților dela Petroșeni!

Mai mulți amici.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Sofia, 31 August n. În fața greutăților cu care e împreunată formarea noului cabinet s'a hotărît după o consultare mai îndelungată, ca actualul cabinet să rămână până-ce se vor face noile alegeri.

Timișoara, 31 August n. În comuna vecină Folia s'a născut o bătaie între servitorii proprietarului maghiar George Benitzky și între populațiunea română de acolo. Cei dintău, 20 la număr, atacă ră pe Români, ear' aceștia trăgînd clopotele de alarmă au omorît pe unul dintre servitori cu numele Kaspar Szűcs. Îneuragiați prin aceasta, Români au urmărit apoi pe servitori și unul din aceștia, cu numele Nyerges, a fugit în podul unei case, și împușcă pe un Român cu numele Miu Nicolae, care îl urmărise. Români aprinseră casa în care se scăpă Nyerges, ear' acesta voind să scape, a fost împușcat de cătră Români. Mai mulți Români sînt răniți.

Paris, 31 August n. Pranzini s'a executat.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

După opt ani de așteptare zadarnică și de suferință nemărginită, muri la Tomi, în vîrstă de 59 ani (770). Barbarii, în mijlocul cărora trăia, ajunseră a fi amicii și admiratorii lui. Învățase limba locului și scria în limba getică versuri, care în-cântau pe indigeni.

Elegiile amoroase sînt debutul poetului; avea 27 sau 28 de ani când le-a publicat. Ca și predecesorii lui, Catul, Gallus, Tibul, Propertiu, căntă pasiunea sa pentru Corina, — numele ce dă el amantei lui. Era o curtină, era o afrancată? Un rest de pudoare publică interdicea poetilor de a lua matroane ca eroine în versurile lor; e foarte greu însă de a nu se recunoaște în Corina din elegia a patra, cartea I, o femeie măritată, între bărbatul și amantul ei; în altă parte Corina este o afrancată, une-ori mai rău, dar' ce-i pasă poetului? elegiile lui nu isvorec din inimă, e un joc al spiritului și al imaginațiunii.

În această primă operă chiar găsim pe Ovidiu întreg, e un pictor de spirit, care nu scie să compună un tablou, dar' care reunește cinci sau șase în același cadru; totul nu e verisimil; deaproape însă, fiecare schiță luată în parte, este delicioasă. Să se adauge pre lungă acestea fluiditatea unui stil, pe care nimic nu-l împedecă, care scie să spună tot, care îndrănesc mult fără să aibă aerul; apoi extrema libertate a imaginilor și arta de a nu înlătura nici un amănunt și de a le învîlvi de ajuns. Astfel poezia erotică luminează e creată; Ovidiu este dragă-lășul Bernard și Parny al secolului lui August îmbetrănit. Nu cîntă amorul, ci plăcerea; nu cunoaște pasiunea, dar' are grația, ușurința, spi-

ritul. Este idealul literaturii de buduar, care nu poate naște decât la anume epoce. El singur face un catalog de cărțile ce trebuiesc date în mîna unei femei ce voim să pregătim pentru amor și nu uită în acea înșirare Elegiile și Arta iubitelui, poema sa. Odată genul admis, această din urmă lucrare este un cap de operă. Aici Ovidiu este în elementul lui; scrie despre un subiect făcut pentru dînsul, și-a găsit adevărata cale. De aceea nu scim, dacă sînt în toată literatura latină multe opere atât de originale ca aceasta. N'a avut modele, după care s'o scrie; în asemenea materie dela Greci n'a putut să iee nimic. Elementele poemei le are sub ochii sei; știința, pe care o profesază aci, a practicat-o douăzeci de ani și a ajuns a fi maestru. Totul concurează ca să facă din Arta iubitelui operă deservită, în realitate nu este altceva decît codul galanteriei și al seducțiunii la Roma, în mijlocul secolului VIII-a. Ne găsim deodată înțroduși în inima corupțiunii romane, nu de cătră un declamator pasionat, ca Juvenal, dar' de cătră un poet norocos, care în loc de a ne scrie memoriile sale galante, resumează în precepte ușoare experiența vieții sale amoroase. Nu se poate imagina nimic mai fals și mai spiritual decît *Heroides* lui Ovidiu. El singur se glorifică, că este inventatorul genului, îndată avu chiar imitatori. În adevăr din 21 *heroides*, care poartă numele seu, mai mult de jumătate nu sînt de el, ci de un oare-care Sabinus, discipulul seu. Aceste heroides sînt scrisori în versuri elegiace scrise cătră amantul sau cătră bărbatul lor de eroinele celebre ale anticității: —

Economie.

Piața din Sibiu, 30 August Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.80, până fl. 4.10 sâcara 68 până 72 chilo fl. 3.— până fl. 3.40, orș 60 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.50 până fl. 1.90, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.30 până fl. 4.70, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semență de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsă de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, fână Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 52.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sêu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sêu fl. 45.— până fl. 46.—, săpunul fl. 23.— până fl. 25.—, fân 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.50, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. 31 până 33 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 28 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș 10 cu 17 până 20 cr.

Piața din Făgăraș, 19 August. Grâu frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; sâcara fl. 3.20 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 4.80 până fl. 5.20; ovėsul fl. 1.70 până fl. 2.—; semență de cânepă fl. 7.— până fl. 8.—; semență de în fl. — până fl. —; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.40 până fl. 1.80; mălaiul fl. 6.50 până fl. 7.50; sêu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—; unsoarea de porc —65, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— până 36.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 32 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 24 cr.; ouș 6—7 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu — cr. până 40 cr.

Piața din Sighișoara, 30 August. Grâu curat hectolitru fl. 5.20 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 3.90 până fl. 4.30; sâcara fl. 3.30 până fl. 3.50; ovėsul fl. 2.10 până fl. 2.30; cucuruzul fl. 4.50; fasolea fl. 3.—; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; mălaiul 9 cr.; lumini de sêu chilo 40 cr.; săpunul 25 cr.; sêu brut 21 cr.; sêu de vită fl. —.90; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 36 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 29 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.— cr. până 44.1/2 cr. unguresci grei, tineri — cr. până 46.— cr., de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerânească, grea 43.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc — cr. până 46.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 45.— cr. până 45.5/4 cr., transito de mijloc — cr.

până — cr., transito ușori — cr. până — cr., în grăsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 31 August st. n. 1887.

Hartie-monetă română . . .	Cump.	8.65	vënd.	8.67
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.10	"	1.11

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 16 și 17 August v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Grosavici	L. Mendl	Porumb	800	57	6.40
L. Dreifus	"	"	8800	61	7.—
Sassu	Negroponte	"	1300	61 1/2	6.85
Negroponte	L. Mendl	Grâu	2100	64	11.40
Emberico	"	"	2500	62 1/4	10.50
Marhiloman	G. Mendl	"	4200	62 1/4	9.85
Bach	"	"	4200	60 1/4	9.57 1/2
L. Dreifus et C.	"	"	1800	62 1/4	10.50
Gardeli	"	"	2400	62 1/4	11.85
Agaldi	Carnavali	"	1400	62 1/4	11.70
Emberico	"	"	8650	64	11.—
Curvisiano	"	"	1820	62 1/4	10.70
"	"	"	1020	62 1/4	10.85
Bach	Peirano	"	1500	62 1/4	11.50
Grosavici	Feitler	"	4300	61 1/4	9.80
Cotti	Verona	Sâcara	700	58 1/4	6.90
Soc. Com. Rom.	Pauli	"	3000	59 1/4	6.50
Marhiloman	G. Mendl	"	1000	57 1/4	6.—
Silberstein	L. Dreifus	"	2700	58 1/4	6.50
Emberico	Negroponte	Fasole	1600	0/0	13.50
Grosavici	"	"	40000	0/0	13.50
Soc. Com. Rom.	Pauli	Orș	5000	49 1/4	5.10
Matei	Petricioni	"	1500	48	5.30

Bursa de București.

	Casa	Ultim
29 August — 4 oare p. m.		
Renta rom. per 1875 5% . . .	—	—
Renta română amort. 5% . . .	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6% . . .	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6% . . .	—	—
Imprumutul Municipal 5% . . .	—	—
Scrisuri func. rurale 7%	—	—
Scrisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	—	—
" 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei vârs. într.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vârs.)	—	101.—
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	14.15	14.17 1/2

Schimb

Londra 3 luni	25.15	—
" cek	25.32 1/2	—
Paris 3 luni	99.40	—
" cek	99.95	—
Berlin 3 luni	123.55	—
" cek	124.—	—
Viena	201.—	—
Agio	14.10	—

Bursa de Budapesta

din 30 August st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.10
" " " 4%	87.45
" " " 5%	87.45
Imprumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	121.50
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hârtie austriacă	81.40
" " " argint austriacă	82.60
" " " aur austriacă	112.75
Lesurile austr. din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	884.—
" " " de credit ung.	287.25
" " " austr.	283.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	9.93
Mărci 100 imp. germane	61.45
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Bursa de Viena

din 30 August st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.10
" " " 4%	87.45
" " " 5%	87.45
Imprumutul căilor ferate ung.	150.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ung.	104.60
" " " cu cl. de sortare	104.60
" " " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.50
Imprumut cu premiu ung.	121.50
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.60
Rentă de hârtie austriacă	81.55
" " " argint austriacă	82.80
Rentă de aur austriacă	112.80
Lesuri austr. din 1860	136.50
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " " de credit ung.	287.50
" " " austr.	283.30
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	9.94 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.47 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	125.65

Concurs.

[484] 1—3

Pentru ocuparea postului de învățător din clasa I dela școala conf. gr.-cat. din Ilva-mare, vicariatul Năsăudului. Emolumentele sânt: 220 fl. salariu solvit în rate lunare; 4 orgii de lemne. Petenții au a-și înainta cererile lor până la **18 Septembrie a. c.** prevăzute cu documentele de calificare. Dela senatul scol. gr.-cat. din Ilva-mare.

Un tinăr român,

care a absolvat școala comercială și cunoaște pe lîngă limba română cea germană perfect, se primesce la banca gen. de asigurare mutuală „Transilvania” în Sibiu ca practicant eventual ca funcționar.

Oferte prevăzute cu documentele necesare sânt a se adresa la Direcțiunea institutului până în **12 Septembrie a. c.**

[483] 1—3

Cea mai bună [448] 9

Hârtia de țigarete
e veretabilul**LE HOUBLON**

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru că nu are în compoziția sa nici o materie stricăcioasă.

Cawley & Henry
Paris
17, rue Béranger, à PARIS

Librăria**Henric Zeidner,**

têrgul grăului Nr. 554 în Brașov,

Succesor al librăriei

[311] 15

H. Dressnandt,

têrgul grăului Nr. 556 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădit cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuează prompt prelîngă rabate corespunzătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmele Românilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru școalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Tüpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	broș. —90
Căntece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Darius I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revădită, corectată și înăvuită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădită, corectată și înăvuită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
gariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai școlii primare	—45
Darius I.: Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat.	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru școalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chimia anorganică, lucrată pe baza teoriilor mai nouă și întocmită pentru școalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru școalele medii, prelucrată pe baza planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de rețete (fl. 3.—) acum numai	—80
— Căntece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întâmplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pățaniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—1

Longoru I.: Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Câmpului și grădinăritul pentru școalele populare, cu mai multe ilustrațiuni	—25
Moldovan S.: Istoria Ungariei, în legătură cu istoria universală pentru școalele populare	—26
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru școalele populare. Edițiunea 6-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru școalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istorie și geografie pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpourri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiat în colorii după fotografie	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Arhiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40